

на улицата и очѣкувале да чуятъ, какъ свѣти Атанасъ ще да са качи на планината и какъ ще да запѣе :

Ела, зимо, —

Мина лѣто, —

И донеси

Джлги нощи

Сжсъ сѣдѣнки

Сжсъ предѣнки . . .

Захванало да са разсжмва. Предвѣстниците на слжнцето, легките облаци, които биле гонени отъ сѣверниятъ вѣтаръ, захванале да слазятъ отъ поврхностите на Витоша, която високо повдигала своята глава надъ Самоковъ ; гората са сжбудила и захванала да шумти. Весело ревалъ Искаръ и, съ пѣна, бжрзалъ надолу отъ Рила-планина ; захванале да чуруликатъ бѣлогжските, захванале до крѣщатъ щурците, захванале да гракатъ гаргите, и сичеото хвжркато царство зачуруликало и запѣло. Ето тамъ са послушало гржмови-